

щенниците и на Левититъ споредъ ботдѣленіята имъ, всякого споредъ служеніето му, священниците и Левититъ за всесъжженията и примирителнитъ приношения, за да служатъ и да славословятъ и да пѣснословятъ въ вратата на станътъ Господень. (3) Нареди и царскіи дѣлъ отъ имотъ си за всесъжженията, за утренитъ и вечерниъ всесъжжения, и за всесъжженията на сѣботитъ и на новомѣсечіята и на праздницитъ, споредъ писаното въ законъ Господень.

(4) Рече още на людіи които живѣхъ въ Иерусалимъ да даватъ дѣлътъ на священниците и на Левититъ, за да се укрѣпаватъ въ законъ Господень. (5) И като се издаде тая заповѣдъ, Израилевитъ синове донесоха много жнчатки отъ жито, вино, и елей, и медъ, и отъ всичкитъ земни плодове; донесоха още изобилно и десетъци отъ всяко нѣщо. (6) И Израилевитъ и Юдинитъ синове които живѣхъ въ Юдинитъ градове, и тѣ донесоха десетъци отъ говеда и овци, и десетъци на святи нѣща посветени на Господа гѣхнийтъ Богъ, и туряха ги на купове. (7) Въ третий мѣсецъ начинахъ да правятъ купове, и въ седмий мѣсецъ свършихъ. (8) И когато дойдохъ Езекия и князоветъ та видѣхъ купове, благоговѣхъ Господа и неговитъ людие Израилъ. (9) Сетѣхъ попита Езекия священниците и Левититъ за купове. (10) И отговори му Азарія първийтъ священникъ, отъ домъ Садоковъ, и рече: "Отъ както начинахъ да доносятъ приносятъ въ домъ Господень или сми до насиченіе, и остана твърдъ много; защото Господь благослови людіи си, и останалото е това изобиліе.

(11) Тогазъ рече Езекия да приготвятъ кѣтове въ домъ Господень; и приготвиха, (12) и внесоха вѣрно приносятъ, и десетъци, и посвященіята; а върхъ тѣхъ бѣ настоятель Хоненія Левитинъ, и слѣдъ него Семей братъ му. (13) А Иехиэлъ, и Азазія, и Нахатъ, и Асанъ, и Иерамотъ, и Йоизавадъ, и Елиэлъ, и Исмахія, и Маатъ, и Ваванія бѣхъ надзиратели подъ ръката на Хо-

ненія и Семей брата му, чрѣзъ заповѣдъ на Езекия царьтъ и на Азарія настоятельтъ на домъ Божий. (14) А Коре синътъ на Иемна Левитинъ, вратарьтъ къмъ истокъ, бѣ надъ самовознитъ приноси Богу, за да раздава приносятъ Господни и прѣсвятитъ нѣща; (15) а слѣдъ него Еденъ, и Миннаминъ, и Иисусъ, и Семая, и Амарія, и Сеханія въ градоветъ на священниците; на които бѣ припорачено да раздаватъ на братията си споредъ отдѣленіята имъ, равно на толмийтъ и на малкийтъ, (16) на всякого които влазаше въ домъ Господень повседневныйтъ му дѣлъ за служеніето имъ въ службата имъ споредъ отдѣленіята имъ, освѣнъ мажскитъ имъ които се изборохъ споредъ родословіе на възраст отъ три години и нагорѣ. (17) А избороеніето на священниците и на Левититъ станъ споредъ домъ на отечестванія имъ на възраст отъ двадесетъ години и нагорѣ, споредъ службитъ имъ, споредъ отдѣленіята имъ, — (18) и на всичкитъ имъ челяди, на женитъ имъ и на синоветъ имъ и на дѣщеритъ имъ, въ everythingъ събраніе, които се изборохъ по родословіе; защото вѣрно се освятихъ въ освященіе. (19) А за Аароновитъ синове, священниците въ полетата на градскитъ имъ прѣградия, имаше въ всякой градъ челоуѣци по отдѣленіи по име за да даватъ дѣлове на всичкитъ мажски между священниците и на всичкитъ избороени между Левититъ.

(20) И така направи Езекия въ всякий Юда; и остана което бѣ добро и право и истинно прѣдъ Господа Бога своего. (21) И въ всяко дѣло което началъ въ служеніето на домъ Божий и въ законъ и въ заповѣдитъ, като търсѣше Бога своего, отъ все сѣрдце го вършеше, и успѣваше.

ГЛАВА 32.

Слѣдъ тѣзи дѣла и тази истина дойде Сеннахиримъ Ассирийскійтъ царь та вѣлѣзе въ Юда, и расположи станъ си противъ

б 1 Лѣт. 23; 6. 24; 1.

в 1 Лѣт. 23; 30, 31.

г Числа гл. 28 и 29.

д Числа 18; 8, и дрг.
Неем. 13; 10.

е Мал. 2; 7.

ж Исх. 22; 29.

з Неем. 13; 12.

и Лев. 27; 30.

к Втор. 14; 28.

л Мал. 3; 10.

м Неем. 13; 13.

н Исх. Нав. 21; 9.

о 1 Лѣт. 23; 24, 27.

п Лев. 25; 34.

р Числа 35; 2.

с Ст. 12—15.

ф 4 Цар. 20; 3.

а 4 Цар. 18; 13, и дрг.
Иса. 36; 1, и дрг.